

Posudek na diplomovou práci

Pojem cizoty v díle Julie Kristevy

Vypracovala: Lenka Vojtíšková

Jedná se o velmi kultivovanou, kompetentní a v neposlední řadě instruktivní diplomovou práci, ve které autorka kolem ústředního pojmu cizoty rozehrává snad všechna klíčová témata, která myšlení Kristevy charakterizují. Ústředním tématem první části – avšak autorka se k němu systematicky vrací v celém textu – je motiv subjektivity a jazyka. Je zde na poměrně malé ploše představeno Kristevino pojetí subjektu (subjektu v procesu, jak říká Kristeva) jakožto „křižovatky“ tří psychických rejstříků, tedy sémiotična, thetična a symbolična; podotkněme ovšem, že se nejedná jen o imanentní četbu samotné Kristevy (což by už samo o sobě vzhledem k jejímu zaumnému stylu bylo pozoruhodným výkonem), ale že nemenší měrou běží i o cestu po krajinách Kristevinych ne vždy snadno dešifrovatelných inspiračních zdrojů – Bataille (velmi pěkný exkurs k textu o fašismu), Lacan (stadium zrcadla a pojem symbolična), samozřejmě Freud, ale také Hegel a mnozí další. Autorce se tak daří odhalit Kristevino myšlení ve vši jeho mnohovrstevnatosti a její orientace ve složitém kristevovském intertextu je obdivuhodná.

Stejně příkladně jsou pojednána témata intertextuality, abjekce i Kristeviny ambivalentní vztah s feministickým myšlením. V tomto ohledu velmi oceňuji např. důkladnou interpretaci textu *Stabat mater*. Nemyslím, že bych po věcné stránce mohl textu cokoli podstatného vytknout. Co víc, je zejména třeba ocenit (a z výše řečeného je to snad jasně patrné), že autorka se neomezuje na pouhou replikaci Kristeviny pojmosloví, nýbrž s nepopíratelnou poctivostí se jednoduše snaží čtenáře do Kristevinyho myšlení skutečně uvést, jednak se jí myslím daří „bránit“ svou autorku proti jistým kritickým výtkám, o jejichž opodstatněnosti lze někdy úspěšně pochybovat. Polemika s Judith Butler na str. 51 je toho velmi zajímavým dokladem a s autorčinou pozicí v této věci (a jakože mám Butler rád) nemohu než souhlasit.

Autorku, nakolik ji znám, myslím dvakrát nenadchne, když si trochu rejpnou a její práci označím jako didaktickou (a to samozřejmě v tom nejlepším slova smyslu), no ale ona prostě didaktická je. Ještě bych snad ocenil exemplární spolupráci se školitelem. Po pravdě řečeno by mi připadalo namísto uvažovat o publikaci přítomné diplomové práce (samozřejmě s jistými úpravami) – jde o text, který by byl leccjakému literárnímu teoretikovi (a nejen jemu) velice užitečný.

Je tedy zjevné, že práci hodnotím jako vynikající a navrhuji klasifikovat ji stupněm **výborně**.

Praha, 5. 9. 2021   Josef Fulka